

РОЛЬ УПРАВЛІНСЬКИХ ЧИННИКІВ У ПОЯВІ КРИЗИ ТА ВИХОДУ З НЕЇ

Пивоварова Р.Ю., гр. МОз-17

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Л.І. Безгінова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Криза підприємства завжди викликається невідповідністю його фінансово-господарських параметрів параметрам зовнішнього середовища. На причини виникнення кризи впливає багато різних чинників, які діляться на зовнішні (соціальні, економічні, ринкові, політичні та ін.) і внутрішні (управлінські, виробничі, фінансові та ін.).

Кожен із цих чинників, один або в сукупності з іншими, може викликати кризу на підприємстві. Як правило, в основі завжди лежить один чинник, який довго не помічають, що призводить до його розвитку і погіршення ситуації з кожним витком господарського циклу, оскільки невирішені проблеми накопичуються і створюють базис для зростання ризиків виникнення інших чинників. Як правило, такий вплив на підприємство надають незначні на перший погляд управлінські чинники, які мають тенденцію спонтанного зростання і можуть привести до серйозної кризової ситуації.

Неприємності і складності, викликані неефективністю чи проблемами в управлінні, погано збудованими бізнес-процесами, лінню або відсутністю навичок, вважаються більш небезпечними, ніж багато ринкові чинники або поточна кон'юнктура. Ця проблема обумовлена: 1) відсутністю стратегії в діяльності підприємства та орієнтацією на короткострокові результати на шкоду середньо- і довгостроковим; 2) відсутністю чіткого розподілу функцій і відповідальності серед керівників і персоналу підприємства; 3) низькою кваліфікацією і недосвідченістю менеджерів; 4) низьким рівнем відповідальності керівників підприємства перед власниками; 5) слабкими фінансовим і виробничим менеджментом.

Кризи, викликані внутрішніми проблемами, мають вирішуватися всередині підприємства, самостійно. Цей підхід дозволяє домагатися значних результатів у складних економічних умовах. Погіршення ринкової кон'юнктури слід розглядати як привід провести ревізію бізнес-процесів, критично поглянути на ефективність праці, уважніше ставитися до інвестицій в проекти з неочевидною вигодою. Появу будь-яких криз слід розглядати з позиції змін у роботі менеджера, які ці кризи викликають. Пристосування до мінливих умов зовнішнього середовища вимагає від менеджера використання нових, нестандартних методів і способів управління ситуацією.